

Apreiškimas Jonui

1Jėzaus Kristaus apreiškimas, kurį Dievas Jam davė, kad Jis atskleistų savo tarnams, kas turi greitai įvykti. Per savo pasiųstą angelą Jis padarė jį žinomą savajam tarnui Jonui, 2kuris paliudijo Dievo žodį bei Jėzaus Kristaus liudijimą, ką buvo matęs. 3Palaimintas, kas skaito bei klauso šios pranašystės žodžių ir laikosi, kas joje parašyta, nes laikas yra arti. 4Jonas septynioms Azijos bažnyčioms: malonė ir ramybė jums nuo To, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateina, ir nuo septynių dvasių, esančių prieš Jo sostą, 5ir nuo Jėzaus Kristaus, ištikimojo Liudytojo, mirusiųjų Pirmagimio, žemės karalių Valdovo. Tam, kuris pamilo mus ir nuplovė savo krauju mūsų nuodėmes, 6ir padarė iš mūsų karalystę bei kunigus savo Dievui ir Tėvui, Jam šlovė ir galybė per amžių amžius! Amen. 7Štai Jis ateina su debesimis, ir išvys Jį kiekviena akis, net ir tie, kurie Jį perdūrė; ir dėl Jo raudos visos žemės giminės. Taip, amen! 8“Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga”,sako Iouo, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateina, Visagalis. 9Aš, Jonas, jūsų brolis ir sielvarto, karalystės ir Jėzaus Kristaus kantrybės bendrininkas, buvau saloje, vardu Patmas, dėl Dievo žodžio ir Jėzaus Kristaus liudijimo. 10Aš buvau Dvasioje Viešpaties dieną ir išgirdau už savo nugaros galingą balsą, tarsi trimitą, 11sakantį: “Aš esu Alfa ir Omega, Pirmasis ir Paskutinysis. Ką matai, surašyk į knygą ir pasiųsk septynioms bažnyčioms Azijoje: į Efezą, į Smirną, į Pergamą, į Tiatyrus, į Sardus, į Filadelfiją ir į Laodikėją”. 12Tuomet aš atsigrėžiau pažiūrėti balso, kalbančio su manimi, ir atsigrėžęs išvydau septynis aukso žibintuvus, 13o septynių žibintuvų viduryje panašų į Žmogaus Sūnų, apsivilkusį ilga mantija ir persijuosusį per krūtinę aukso juosta. 14Jo galva ir plaukai buvo balti kaip balčiausia vilna ar sniegas, Jo akys tarsi ugnies liepsna, 15Jo kojos panašios į krosnyje įkaitintą skaistvarį, ir Jo balsas buvo tarytum daugybės vandens šniokštimas. 16Dešinėje rankoje Jis laikė septynias žvaigždes, iš Jo burnosėjo aštrus dviašmenis kalavijas, o Jo veidas buvo tarytum saulė, spindinti visu skaistumu. 17Jį išvydęs, aš puoliau Jam po kojų tarsi negyvas. Bet Jis uždėjo ant manęs savo dešinę ir prabilo: “Nebijok! Aš esu Pirmasis, ir Paskutinysis, 18ir Gyvasis. Aš buvau numiręs ir štai esu gyvas per amžius. Amen. Aš turiu mirties ir pragaro raktus. 19Tad užrašyk tai, ką regėjai, kas yra ir kas vėliau įvyks. 20Štai septynių žvaigždžių, kurias matei mano dešinėje, ir septynių aukso žibintuvų paslaptis: septynios

žvaigždės septynių bažnyčių angelai, o septyni žibintuvai, kuriuos matei, tai septynios bažnyčios”.

2“Efezo bažnyčios angelui rašyk: “Tai sako Tas, kuris laiko savo dešinėje septynias žvaigždes, kuris vaikščioja tarp septynių aukso žibintuvų. 2Aš žinau tavo darbus, tavo triūsą ir tavo kantrybę. Žinau, kad tu negali pakęsti piktųjų ir ištyrei tuos, kurie sakosi esą apaštalai, bet tokie nėra, ir radai juos esant melagius. 3Tu ištvėrei, esi kantrus ir dėl mano vardo triūsei ir nepailsai. 4Bet Aš turiu prieš tave tai, kad palikai savo pirmąją meilę. 5Taigi prisimink, nuo kur nupuolei, atgailauk ir vėl imkis pirmųjų darbų, o jeigu ne, jei neatgailausi, greitai ateisiu ir patrauksiu iš vietos tavo žibintuvą. 6Savo naudai tu turi, kad nekenči nikolaitų darbų, kurių ir Aš nekenčiu’. 7Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: ‘Nugalėtojui Aš duosiu valgyti nuo gyvybės medžio, esančio Dievo rojaus viduryje’ ”. 8“Smirnos bažnyčios angelui rašyk: “Tai sako Pirmasis ir Paskutinysis, kuris buvo miręs ir vėl grįžo į gyvenimą. 9Aš žinau tavo darbus ir priespaudą, ir tavo skurdą, o vis dėlto tu turtingas, kaip tau piktžodžiauja tie, kurie sakosi esą žydai, bet nėra tokie, o tik šėtono sinagoga. 10Nebijok būsimųjų kentėjimų. Štai velnias ėmes kai kuriuos jūsiškius į kalėjimą, kad būtumėte išbandyti. Jūsų laukia dešimties dienų priespauda. Būk ištikimas iki mirties, ir Aš tau duosiu gyvenimo vainiką’. 11Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: ‘Nugalėtojas nenukentės nuo antrosios mirties’ ”. 12“Pergamo bažnyčios angelui rašyk: “Tai sako Tas, kuris turi aštrų dviašmenį kalaviją. 13Aš žinau tavo darbus ir kur tu gyveni: ten, kur šėtono sostas. Bet tu tvirtai laikaisi mano vardo ir neišsigynei mano tikėjimo net tomis dienomis, kada pas jus, kur gyvena šėtonas, buvo nužudytas mano ištikimasis liudytojas Antipas. 14Vis dėlto turiu šį tą prieš tave: tu tenai turi besilaikančių Balaamo mokslo, kuris mokė Balaką suvedžioti Izraelio sūnus, kad šie valgytų stabams aukojamas aukas ir ištvirkautų. 15Ir tu taip pat turi besilaikančių nikolaitų mokslo, kurio Aš nekenčiu. 16Tad atgailauk! O jeigu ne, Aš greitai ateisiu ir kovosiu su jais savo burnos kalaviju’. 17Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: ‘Nugalėtojui Aš duosiu paslėptos manos ir baltą akmenėlį, o ant akmenėlio bus įrašytas naujas vardas, kurio niekas nežino, tik tai gavėjas’ ”. 18“Tiatyrų bažnyčios angelui rašyk: “Tai sako Dievo Sūnus, kurio akys tarytum ugnies liepsna ir kurio kojos panašios į skaistvarį. 19Žinau tavo darbus, meilę, tikėjimą,

Apriškimas Jonui

tarnavimą, kantrybę ir kad tavo paskutiniai darbai didesni už pirmuosius. 20Bet Aš turiu šį tą prieš tave: tu leidi moteriškai Jezabelei, kuri sakosi esanti pranašė, mokyti bei suvedžioti mano tarnus, kad jie ištvirkautų ir valgytų stabams paaukotas aukas. 21Aš jai daviau laiko atgailauti dėl ištvirkavimo, bet ji neatgailavo. 22Štai Aš ją nublokšiu į ligos patalą, o ištvirkavusius su ja didelį sielvartą, jeigu jie neatgailaus dėl savo darbų. 23Jos vaikus išžudysiu, ir visos bažnyčios sužinos, kad Aš esu Tas, kuris ištiria protus ir širdis; Aš atsilyginsiu jums kiekvienam pagal jūsų darbus. 24O jums ir kitiems tiatyriečiams, kurie nesilaiko ano mokslo, kurie, kaip sakosi, nėra pažinę šėtono gelmių, Aš sakau: neužkrausiu jums kitokios naštos, 25tiktai tvirtai laikykitės to, ką turite, iki ateisiu. 26Tam, kuris nugali ir iki galo laikosi mano darbų, Aš 'duosiu valdžią tautoms: 27jis valdys jas geležine lazda, ir jos bus sudaužytos tarsi moliniai indai', kaip ir Aš esu gavęs valdžią iš savo Tėvo; 28ir jam duosiu aušrinę žvaigždę'. 29Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!"

3"Sardų bažnyčios angelui rašyk: 'Tai sako Tas, kuris turi septynias Dievo Dvasias ir septynias žvaigždes. Aš žinau tavo darbus: tave vadina gyvu, o tu esi miręs. 2Budėk ir stiprink, kas dar yra ir merdi! Aš neradau tavo darbų, kurie būtų pabaigti Dievo akivaizdoje. 3Todėl prisimink, kaip priėmei ir išgirdai; laikykitis to ir atgailauk! Jeigu nebudėsi, ateisiu kaip vagis, ir nežinosi, kurią valandą tave užklupsiu. 4Vis dėlto tu Sarduose turi keletą vardų, kurie nesutepė savo drabužių. Jie vaikščios su manimi, apsirengę baltai, nes jie to verti. 5Nugalėtojas bus aprengtas baltais drabužiais, ir jo vardo neištrinsiu iš gyvenimo knygos. Aš išpažinsiu jo vardą savo Tėvo ir Jo angelų akivaizdoje'. 6Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms". 7"Filadelfijos bažnyčios angelui rašyk: 'Tai kalba Šventasis, Tikrasis, turintis Dovydo raktą, Tas, kuris atidaro, ir niekas negali uždaryti, uždaro, ir niekas negali atidaryti. 8Aš žinau tavo darbus. Štai Aš atvėriau prieš tave duris, ir niekas nebegali jų uždaryti; nedaug turi jėgų, bet išsaugojai mano žodį ir neatsižadėjai mano vardo. 9Štai Aš tau duodu tuos iš šėtono sinagogos, kurie tvirtina, jog jie žydai, bet nėra, nes jie meluoja. Taigi padarysiu, kad jie ateitų, pultų tau po kojų ir suprastų, jog Aš pamilau tave. 10Kadangi tu išlaikei mano kantrybės žodį, tai ir Aš tave apsaugosiu nuo išbandymo valandos, kuri ištiks visą pasaulį, kad būtų išmėginti žemės gyventojai. 11Štai Aš veikiu ateinu. Tvirtai laikyk,

ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko. 12Nugalėtoją Aš padarysiu ramsčiu savo Dievo šventykloje, ir jis jau nebeisės laukan; užrašysiu ant jo savo Dievo vardą ir vardą savo Dievo miesto, naujosios Jeruzalės, nužengiančios iš dangaus nuo mano Dievo, ir savo naująjį vardą'. 13Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!" 14"Laodikėjos bažnyčios angelui rašyk: 'Tai skelbia Amen, ištikimasis ir tikrasis Liudytojas, Dievo kūrinijos pradžia. 15Žinau tavo darbus, jog esi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! 16Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, Aš išspjausiu tave iš savo burnos. 17Tu gi sakai: 'Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man neberekia', o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir nuogas. 18Aš tau patariu pirkti iš manęs išgryninto ugnyje aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum. 19Tuos, kuriuos myliu, Aš baru ir drausminu; būk tad uolus ir atgailauk! 20Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiu: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi. 21Nugalėtojui Aš duosiu atsisėsti šalia savęs, savo soste, kaip ir Aš nugalėjau ir atsisėdau šalia savo Tėvo, Jo soste'. 22Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms!"

4Paskui aš pažiūrėjau, ir štai atvertos durys danguje, ir pirmasis balsas, kurį girdėjau gaudžiant tarsi trimitą, kalbėjo: "Užženk čionai, ir tau parodysiu, kas toliau turi įvykti". 2Bematant mane ištiko Dvasios pagava. Ir štai danguje buvo sostas, o soste sėdintysis. 3Jo išvaizda buvo panaši į jaspio ir sardžio brangakmenius, o vaivorykštė, juosianti sostą, buvo panaši į smaragdą. 4Aplinkui sostą regėjau dvidešimt keturis sostus ir tuose sostuose sėdinčius dvidešimt keturis vyresnius baltais drabužiais, o jų galvas puošė aukso vainikai. 5Nuo sosto ėjo žaibai, aidėjo balsai ir griaustiniai; septyni deglai liepsnojo prieš sostą, o tai yra septynios Dievo Dvasios. 6Prieš sostą tviskėjo tarsi stiklo jūra, panaši į krištolą; sosto viduryje ir aplinkui sostą buvo keturios būtybės, pilnos akių iš priekio ir iš užpakalio. 7Pirmoji būtybė buvo panaši į liūtą, antroji būtybė panaši į veršį, trečioji būtybė turinti tartum žmogaus veidą, ketvirtoji būtybė panaši į skrendantį erelį. 8Kiekviena iš keturių būtybių turėjo po šešis sparnus; aplinkui ir viduryje jos buvo pilnos akių. Ir be paliovos, dieną ir naktį, jos

Apreiškimas Jonui

šaukė: “Šventas, šventas, šventas, Iouo, visagalis Dievas, kuris buvo, kuris yra ir kuris ateina!” 9Ir kiekvieną kartą, kai būtybės teikė Sėdinčiajam soste, Gyvenančiajam per amžių amžius, šlove, pagarbą ir padėką, 10dvidešimt keturi vyresnieji parpuldavo prieš Sėdintįjį soste, pagarbindavo Gyvenantįjį per amžių amžius ir numesdavo savo vainikus priešais sostą, sakydami: 11“Vertas esi, o Iouo, priimti šlove, pagarbą ir jėgą, nes Tu visa sutvėrei Tavo valia visa yra ir buvo sutvėrta”.

5Ir aš mačiau soste Sėdinčiojo dešinėje knygos ritinį, prirašytą iš vidaus ir iš viršaus, užantspauduotą septyniais antspaudais. 2Ir pamačiau galingą angelą, skelbiantį garsiu balsu: “Kas yra vertas atversti knygą ir nuplėsti nuo jos antspaudus?” 3Bet niekas nei danguje, nei žemėje, nei po žeme negalėjo atversti knygos nei pažiūrėti į ją. 4Ir aš smarkiai verkiau, kad neatsirado verto atversti ir skaityti knygą ar pažiūrėti į ją. 5Tada vienas iš vyresniųjų man tarė: “Neverk! Štai nugalėjo liūtas iš Judo giminės, Dovydo atžala, kad atverstų knygą ir nuplėstų septynis jos antspaudus”. 6Aš pažvelgiau, ir štai sosto ir keturių būtybių bei vyresniųjų viduryje stovėjo Avinėlis, tarytum užmuštas, turintis septynis ragus ir septynias akis, kurios yra septynios Dievo Dvasios, siūstos į visą žemę. 7Jis priėjo ir paėmė knygą iš soste Sėdinčiojo dešinės. 8Kai Jis paėmė knygą, keturios būtybės ir dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš Avinėlį, kiekvienas laikydamas rankose arfą ir aukso indus, pilnus smilkalų, kas yra šventųjų maldos. 9Ir jie giedojo naują giesmę, skelbdami: “Vertas esi paimiti knygą ir atverti jos antspaudus, nes buvai užmuštas ir atpirkai Dievui savo krauju mus iš visų genčių, kalbų, tautų ir giminių. 10Ir iš mūsų padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus, ir mes viešpatausime žemėje”. 11Aš pažvelgiau ir išgirdau balsą daugybės angelų aplinkui sostą, būtybių ir vyresniųjų; jų skaičius buvo miriadų miriadai ir tūkstančių tūkstančiai. 12Jie skelbė skambiu balsu: “Vertas Avinėlis, kuris buvo užmuštas, priimti galybę, ir turtus, ir išmintį, ir stiprybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir palaiminimą”. 13Ir girdėjau, kaip visi tvariniai, esantys danguje, žemėje, po žeme ir jūroje, ir visa, kas juose yra, skelbė: “Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūnie palaiminimas, ir pagarbą, ir šlovę, ir valdžią per amžių amžius!” 14Keturiuos būtybės sakė: “Amen!”, o dvidešimt keturi vyresnieji puolė ant žemės ir pagarbino Gyvenantįjį per amžių amžius.

6Ir aš mačiau, kaip Avinėlis atplėšė pirmąjį iš antspaudų, ir išgirdau vieną iš keturių būtybių tartum griaustinio balsu šaukiant: “Ateik ir žiūrėk!” 2Aš pažvelgiau, ir štai pasirodė baltas žirgas ir ant jo raitelis, turintis lanką. Jam buvo duotas vainikas, ir jis išjojo kaip nugalėtojas, kad dar nugalėtų. 3Kai Jis atplėšė antrąjį antspaudą, aš išgirdau antrąją būtybę sakant: “Ateik ir žiūrėk!” 4Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspalvis, ir jo raiteliui buvo duota atimti iš žemės taiką, kad žmonės vieni kitus žudytų; jam buvo duotas didelis kalavijas. 5Kai Avinėlis atplėšė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiąją būtybę sakant: “Ateik ir žiūrėk!” Aš pažiūrėjau, ir štai pasirodė juodas žirgas, o raitelis turėjo savo rankoje svarstyklės. 6Ir aš girdėjau balsą keturių būtybių viduryje sakantį: “Kviečių saikas už denarą, trys miežių saikai už denarą, bet aliejui ir vynui nedaryk skriaudos!” 7Kai atplėšė ketvirtąjį antspaudą, išgirdau ketvirtosios būtybės balsą sakant: “Ateik ir žiūrėk!” 8Aš pažvelgiau, ir štai pasirodė palšas žirgas, o jo raitelio vardas buvo Mirtis, ir paskui jį sekė Pragaras. Jiems buvo duota valdžia ketvirtadalyje žemės žudyti kardu, badu, mirtimi ir žemės žvėrimis. 9Kai Avinėlis atplėšė penktąjį antspaudą, pamačiau po aukuru sielas nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi. 10Jie šaukė garsiu balsu, sakydami: “Kaip ilgai, Šventasis ir Teisusis Valdove, neteisi ir nekeršys už mūsų kraują žemės gyventojams?!” 11Tada kiekvienam iš jų buvo duotas baltas drabužis, ir jiems buvo pasakyta, kad dar truputį palūkėtų, kol skaičių papildys jų draugai ir broliai, kurie bus nužudyti kaip ir jie. 12Aš mačiau, kai Jis atplėšė šeštąjį antspaudą. Ir štai kilo didelis žemės drebėjimas, saulė pasidarė juoda kaip ašutinis maišas, mėnulis tapo lyg kraujas, 13o dangaus žvaigždės ėmė kristi žemėn, tarytum stipraus vėjo purtomas figmedis mestų dar neprinokusius vaisius. 14Dangus nutolo tarsi suvyniojamas knygos rietimas, ir kiekvienas kalnas ir sala buvo išjudinti iš savo vietų. 15Ir tada žemės karaliai, didžiūnai, karo vada, turtuoliai, galiūnai, visi vergai ir visi laisvieji pasislėpė urvuose ir tarp kalnų uolų. 16Jie šaukė kalnams ir uoloms: “Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus nuo Sėdinčiojo soste veido ir nuo Avinėlio rūstybės, 17nes atėjo didi Jo rūstybės diena, ir kas gali išstovėti?!”

7Po to aš regėjau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius. 2Ir išvydau kitą angelą,

Apriškimas Jonui

pakylantį nuo saulėtekio, turintį gyvojo Dievo antspaudą. Jis šaukė skardžiu balsu keturiems angelams, kuriems buvo duota kenkti žemei ir jūrai: 3“Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol paženklinsime antspaudu savo Dievo tarnų kaktas!” 4Ir aš išgirdau paženklintųjų skaičių: šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai paženklintųjų iš visų Izraelio vaikų giminių: 5Iš Judo giminės dvylika tūkstančių paženklintųjų, iš Rubeno giminės dvylika tūkstančių, iš Gado giminės dvylika tūkstančių, 6iš Asero giminės dvylika tūkstančių, iš Neftalio giminės dvylika tūkstančių, iš Manaso giminės dvylika tūkstančių, 7iš Simeono giminės dvylika tūkstančių, iš Levio giminės dvylika tūkstančių, iš Isacharo giminės dvylika tūkstančių, 8iš Zabulono giminės dvylika tūkstančių, iš Juozapo giminės dvylika tūkstančių, iš Benjamino giminės dvylika tūkstančių paženklintųjų. 9Paskui regėjau: štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų. Visi stovėjo priešais sostą ir Avinėlį, apsiautę baltais apsiaustais, su palmių šakomis rankose. 10Jie šaukė skambiu balsu: “Išgelbėjimas iš mūsų Dievo, sėdinčio soste, ir Avinėlio!” 11Visi angelai, stovintys aplink sostą, vyresniusius ir keturias būtybes, parpuolė prieš sostą veidais žemėn ir pagarbino Dievą, 12sakydami: “Amen! Palaiminimas, ir šlovė, ir išmintis, ir padėka, ir garbė, ir jėga, ir galybė mūsų Dievui per amžius! Amen!” 13Tuomet vienas iš vyresniųjų tarė man: “Kas tokie yra ir iš kur atėjo tie, apsilikę baltais apsiaustais?” 14Aš jam atsakiau: “Viešpatie, tu žinai”. Ir jis man tarė: “Jie atėjo iš didelio suspaudimo. Jie išplovė savo apsiaustus ir juos išbaltino Avinėlio kraujyje. 15Todėl jie yra prieš Dievo sostą ir tarnauja Jam dieną ir naktį Jo šventykloje, o sėdintysis soste išskleis ant jų savo palapinę. 16Jie daugiau nebealks ir nebetroks, nebekepins jų saulė nei jokia kaitra. 17Nes Avinėlis, kuris sosto viduryje, juos ganyt ir vedžios prie gyvųjų vandens šaltinių, ir Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių”.

8Kai Avinėlis atplėšė septintąjį antspaudą, danguje pusvalandžiui pasidarė tylu. 2Ir aš išvydau septynis angelus, stovinčius Dievo akivaizdoje, ir jiems buvo įteikti septyni trimitai. 3Atėjo dar vienas angelas ir atsistojo prie aukuro, laikydamas aukso smilkytuvą. Jam buvo duota daug smilkalų, kad jis aukotų juos su visų šventųjų maldomis ant auksinio aukuro priešais sostą. 4Ir pakilo smilkalų dūmai su šventųjų maldomis iš angelo rankų

Dievo akivaizdon. 5Po to angelas paėmė smilkytuvą, pripildė jį aukuro ugnies ir sviedė į žemę. Sugriaudė griausmai, pakilo šauksmai, sublyksėjo žaibai, sudrebėjo žemė. 6Septyni angelai, turintys septynis trimitus, pasiruošė trimituoti. 7Sutrimitavo pirmasis angelas. Ir radosi kruša ir ugnis, sumišę su krauju, ir tai buvo numesta žemėn. Ir išdegė trečdalis medžių ir visa žaliuojanti žolė. 8Sutrimitavo antrasis angelas. Ir tarytum didžiulis kalnas, liepsnojantis ugnimi, buvo sviestas į jūrą, ir trečdalis jūros pavirto krauju. 9Trečdalis jūros padarų, turinčių gyvybę, išdvesė, ir trečdalis laivų buvo sunaikinti. 10Ir sutrimitavo trečiasis angelas. Tada iš dangaus nukrito didelė žvaigždė, liepsnodama tarsi deglas, ir nukrito ant trečdalių upių ir ant vandens šaltinių. 11Žvaigždės vardas yra Metėlė. Ir pavirto trečdalis vandens į metelę, ir daugybė žmonių mirė nuo vandens, nes jis pasidarė kartus. 12Ir sutrimitavo ketvirtasis angelas. Tuomet buvo užgautas trečdalis saulės, trečdalis mėnulio ir trečdalis žvaigždžių taip, kad jų trečdalis užtemo. Diena bei naktis prarado trečdalį šviesumo. 13Aš regėjau ir girdėjau dangaus viduriu lekiantį angelą, kuris garsiu balsu skelbė: “Vargas, vargas, vargas žemės gyventojams nuo besirengiančių užtrimituoti kitų trijų angelų trimitų garsu!”

9Ir sutrimitavo penktasis angelas. Aš išvydau žvaigždę, nukritusią iš dangaus žemėn. Jai buvo duotas raktas nuo bedugnės šulinio. 2Ji atidarė bedugnės šulinį, ir išsiveržė dūmai iš šulinio, tarytum iš milžiniškos krosnies. Ir aptemo saulė ir oras nuo šulinio dūmų, 3o iš dūmų pasipylė žemėn skėriai, kuriems buvo duota galia, kaip turi galią žemės skorpionai. 4Jiems buvo įsakyta nekenkti žemės žolei, nei jokiam žalumynui, nei jokiam medžiui, o vien tik žmonėms, kurie neturi savo kaktose Dievo antspaudą. 5Ir jiems buvo leista ne žudyti žmones, bet kankinti penkis mėnesius; jų kankinimas it kankinimas skorpiono, kai jis įgelia žmogų. 6Anomis dienomis žmonės ieškos mirties ir jos neras, trokš numirti, bet mirtis bėgs nuo jų. 7Skėrių išvaizda panaši į žirgų, parengtų kautynėms. Ant jų galvų tartum vainikai, panašūs į auksą, o jų veidaitartum žmonių veidai; 8jie turėjo plaukus, panašius į moterų plaukus, o jų dantys buvo lyg liūtų dantys. 9Jie turėjo šarvus tarsi geležinius krūtinšarvius, o jų sparnų garsas buvo kaip bildesys daugybės vežimų ir arklių, bėgančių į mūšį. 10Jie turi uodegas, panašias į skorpionų, ir geluonis uodegose. Jie turi valdžią kenkti žmonėms per penkis mėnesius. 11Jie turi

Apreiškimas Jonui

sau karalių, bedugnės angelą, kurio vardas hebrajiškai Abadonas, o graikiškai tas vardas Apolionas. 12Pirmoji neganda praėjo; štai iš paskos eina dar dvi negandos. 13Ir sutrimitavo šeštasis angelas. Aš išgirdau balsą nuo keturių ragų auksinio aukuro, stovinčio Dievo akivaizdoje. 14Jis sakė šeštajam angelui, turinčiam trimitą: “Paleisk keturis angelus, kurie yra surišti prie didžiosios Eufrato upės!” 15Ir buvo atrišti keturi angelai, paruošti nustatytai valandai, dienai, mėnesiui ir metams išžudyti trečdalį žmonių. 16Jų kariuomenės skaičius, aš išgirdau skaičių, buvo du miriada miriadų. 17Taigi aš mačiau regėjime žirgus ir raitelius su krūtinšarviais, ugniaspalviais, violetiniais ir geltonais; žirgų galvos atrodė kaip liūtų galvos, o iš jų nosių veržėsi ugnis, dūmai ir siera. 18Trečdalis žmonių žuvo nuo šitų trijų piktenybių nuo ugnies, dūmų ir sieros, besiveržiančių iš jų nosių. 19Mat jų galia buvo jų nasruose ir jų uodegose. Jų uodegos panašios į gyvates ir turi galvas, kuriomis kenkia. 20Bet likusieji žmonės, kurie nebuvo šitų piktenybių išžudyti, neatgailavo dėl savo rankų darbų, kad nebegarbintų demonų ir auksinių, sidabrinų, žalvarinių, akmeninių ir medinių stabų, kurie negali nei matyti, nei girdėti, nei vaikščioti. 21Jie taip pat neatgailavo dėl savo žmogžudysčių, žyniavimų, ištvirkavimų ir vagysčių.

10Aš išvydau dar vieną galingą angelą, nužengiantį iš dangaus, apsisiautusių debesimi. Jo galvą supo vaivorykštė, veidas švytėjo kaip saulė ir kojostarsi ugnies stulpai. 2Jis laikė rankoje išvyniotą knygelę. Ir Jis atsistojo dešiniąja koja ant jūros, o kairiąja ant sausumos, 3ir ėmė šaukti galingu balsu tartum riamojantis liūtas. Kai jis sušuko, atsiliepė septyni griaustiniai savais balsais. 4Septyniems griaustiniams prabilus savais balsais, puolusiai rašyti, bet išgirdau iš dangaus balsą, sakantį man “Užantspauduok, ką pasakė septyni griaustiniai, ir to nerašyk!” 5O angelas, kurį mačiau stovint ant jūros ir ant sausumos, pakėlė savo ranką į dangų 6ir prisiekė Gyvenančiuoju per amžių amžius, kuris sutvėrė dangų ir visa, kas jame, žemę ir visa, kas joje, bei jūrą ir visa, kas joje, kad laiko daugiau nebebus, 7bet septintojo angelo trimitavimo dienomis bus baigta Dievo paslaptis, kaip Jis yra paskelbęs Gerąją naujieną savo tarnams pranašams. 8Tuomet balsas, kurį girdėjau iš dangaus, vėl ėmė kalbėti man ir tarė: “Eik, paimk atvyniotą knygelę iš angelo rankos, stovinčio ant jūros ir sausumos”. 9Aš nuėjau pas angelą ir paprašiau, kad duotų man knygelę. O jis

man tarė: “Imk ir suvalgyk ją! Ji bus karti viduriuose, bet burnoje ji bus saldi kaip medus”. 10Ir aš paėmiau knygelę iš angelo rankos ir ją suvalgiau. Ji buvo mano burnoje saldi tarytum medus, bet kai prarijau, mano viduriuose ji apkarto. 11Ir jis pasakė man: “Tu turi vėl pranašauti apie daugelį žmonių, tautų, kalbų ir karalių”.

11Man buvo duotas nendrinis matas, panašus į lazda, ir angelas pasakė: “Kelkis ir išmatuok Dievo šventyklą, aukurą ir tuos, kurie tenai garbina. 2O išorinį šventyklos kiemą praleisk, palik, nematuok jo, nes jis skirtas pagonims. Jie tryps šventąjį miestą keturiasdešimt du mėnesius. 3Aš duosiu galią savo dviem liudytojams, ir jie, apsilikę ašutinėmis, pranašaus tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų”. 4Jie yra du alyvmedžiai ir du žibintuvai, stovintys žemės Dievo akivaizdoje. 5Ir jei kas panorės juos skriausti, iš jų burnos išsivers ugnis ir praris jų priešininkus. Jei kas norės jiems kenkti, tas irgi taip žus. 6Jiedu turi valdžią užrakinti dangų, kad jų pranašavimo dienomis nelytų lietus, ir turi valdžią vandenį paversti krauju ir ištikti žemę bet kokia neganda, kada tik panorės. 7Kai jie baigs liudyti, žvėris, išlindęs iš bedugnės, kovos su jais, nugalės ir nužudys juos. 8Jų lavonai gulės gatvėje didžiojo miesto, kuris dvasine prasme vadinamas Sodoma ir Egiptu, kur ir mūsų Viešpats buvo nukryžiuotas. 9Tada įvairių tautų, genčių, kalbų ir giminių žmonės matys jų lavonus pusketvirtos dienos ir neeis jų lavonų palaidoti kapuose. 10Žemės gyventojai džiūgaus dėl jų ir linksminsis, ir siųs vieni kitiems dovanas, nes tiedu pranašai vargino žemės gyventojus. 11O po pusketvirtos dienos gyvybės dvasia nuo Dievo įžengė į juodu. Jie pašoko ant kojų, ir didžiulė baimė pagavo tuos, kurie į juos žiūrėjo. 12Ir jie išgirdo galingą balsą iš dangaus, kuris jiems šaukė: “Užženkite šen!” Ir juodu užžengė į dangų debesyje, o jų priešai žiūrėjo į juodu. 13Tą pačią valandą kilo didelis žemės drebėjimas, ir dešimta dalis miesto sugriuvo. Nuo žemės drebėjimo žuvo septyni tūkstančiai žmonių, o likusieji, baimės apimti, atidavė šlovę dangaus Dievui. 14Antroji neganda praėjo. Štai greit artinasi trečioji neganda. 15Sutrimitavo septintasis angelas. Danguje pasigirdo galingi balsai, kurie skelbė: “Šio pasaulio karalystės tapo mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus karalystėmis, ir Jis valdys per amžių amžius!” 16O dvidešimt keturi vyresnieji, sėdintys savo sostuose Dievo akivaizdoje, parpuolė veidais žemėn ir

Apriškimas Jonui

garbino Dievą, 17sakydami: “Dėkojame Tau, o Iouo, visagalis Dieve, kuris esi ir kuris buvai, ir kuris ateini, kad pasiėmėi savo didžiąją galią ir pradėjai viešpatauti. 18Tautos iširdo, ir atėjo Tavo rūstybė, metas teisti mirusius ir atlyginti Tavo tarnams, pranašams ir šventiesiems, ir visiems bijantiems Tavojo vardo, mažiems ir dideliems, ir metas sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę”. 19Ir atsidarė danguje Dievo šventykla, ir pasirodė Jo šventykloje Jo Sandoros skrynja. Ir radosi žaibai, balsai, griaustiniai, žemės drebėjimas ir didelė kruša.

12Ir pasirodė danguje didingas ženklas: moteris, apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas. Ji buvo nėščia ir šaukė, kentėdama sąrėmius bei gimdymo skausmus. 3Pasirodė ir kitas ženklas danguje: štai milžiniškas ugniaspalvis slibinas su septyniomis galvomis, su dešimčia ragų ir su septyniomis diademomis ant galvų. 4Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn. Slibinas stoji priešais moterį, kad, jai pagimdžius, prarytų jos kūdikį. 5Ji pagimdė Sūnų, berniuką, kuriam skirta ganyti visas tautas geležine lazda. Ir jos kūdikis buvo paimtas pas Dievą, prie Jo sosto. 6O moteris pabėgo į dykumą, kur buvo jai Dievo paruošta vieta, kad tenai ji būtų maitinama tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų. 7Ir kilo danguje kova. Mykolas ir jo angelai kovojo su slibinu. Ir kovėsi slibinas ir jo angelai, 8bet jie nenugalėjo, ir nebeliko daugiau jiems vietos danguje. 9Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, kuris suvedžioja visą pasaulį. Jis buvo išmestas žemėn, ir kartu su juo buvo išmesti jo angelai. 10Aš girdėjau danguje galingą balsą, sakantį: “Dabar atėjo mūsų Dievo išgelbėjimas, galybė, karalystė ir Jo Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, skundęs juos mūsų Dievui dieną ir naktį. 11Ir jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu. Jie nebrangino savo gyvybės, net iki mirties. 12Todėl džiūgaukite, dangūs ir jų gyventojai! Bet vargas gyvenantiems žemėje ir jūrai, nes pas jus numestas velnias, kupinas didelio įniršio, žinodamas mažai beturįs laiko”. 13Slibinas, pamatęs, kad yra nutrenktas žemėn, ėmė persekioti moterį, kuri buvo pagimdžiusi berniuką. 14Bet moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai skristi nuo gyvatės į dykumą, į savo vietą, kur bus maitinama per laiką, laikus ir pusę laiko. 15Gyvatė išliejo iš savo nasrų paskui moterį vandenį lyg upę, kad nuplukdytų ją bangomis.

16Bet žemė pagelbėjo moteriai: žemė atvėrė savo žiotis ir sugėrė upę, kurią slibinas buvo paliejęs iš savo nasrų. 17Ir slibinas įnirto prieš moterį, ir metėsi kautis su kitais jos palikuonimis, kurie laikosi Dievo įsakymų ir turi Jėzaus Kristaus liudijimą.

13Aš stovėjau ant jūros kranto. Ir išvydau iš jūros išnyrant žvėrį, turintį septynias galvas ir dešimt ragų, o ant jo ragų buvo dešimt diademų ir ant jo galvų piktžodžiavimo vardas. 2Žvėris, kurį mačiau, buvo panašus į leopardą; jo kojos tarytum lokio kojos, o jo snukislyg liūto snukis. Slibinas davė jam savo jėgą, savo sostą ir didelę valdžią. 3Ir aš mačiau vieną iš jo galvų mirtinai sužeistą, tačiau jos mirštamoji žaizda užgijo. Ir visa žemė stebėdamasi nusekė paskui žvėrį. 4Žmonės garbino slibiną, kuris atidavė valdžią žvėriui. Jie garbino žvėrį, sakydami: “Kas galėtų lygintis su žvėrimi, ir kas galėtų kovoti su juo!” 5Jam buvo duotas snukis kalbėti išdidžiai ir piktžodžiauti, ir duota valdžia taip daryti per keturiasdešimt du mėnesius. 6Ir jis atvėrė nasrus piktžodžiauti Dievui, piktžodžiauti Jo vardui, Jo buveinei ir dangaus gyventojams. 7Jam buvo duota kovoti su šventaisiais ir juos nugalėti. Jam buvo suteikta valdžia visoms gentims, kalboms ir tautomis. 8Ir jį garbins visi tie žemės gyventojai, kurių vardai neįrašyti nuo pasaulio sutvėrimo nužudytojo Avinėlio gyvenimo knygoje. 9Kas turi ausis, teklauso. 10Jei kas veda į nelaisvę, pats į nelaisvę eis. O kas žudo kalaviju, turės nuo kalavijo žūti. Čia šventųjų ištvėrmė ir tikėjimas! 11Ir aš pamačiau kitą žvėrį, ateinantį iš žemės. Jis turėjo du ragus, panašius į Avinėlio, ir kalbėjo kaip slibinas. 12Jis naudojasi visa pirmojo žvėries valdžia jo akivaizdoje ir verčia žemę bei jos gyventojus garbinti pirmąjį žvėrį, kurio mirštama žaizda užgijo. 13Jis daro didžius ženklus, netgi, žmonėms matant, nuleidžia ugnį iš dangaus į žemę. 14Jis suvedžioja žemės gyventojus tais ženklais, kuriuos jam buvo duota daryti žvėries akyse, sakydamas žemės gyventojams padaryti žvėries atvaizdą, kuris gavo žaizdą nuo kalavijo ir išgijo. 15Jam buvo duota suteikti žvėries atvaizdui dvasią, kad žvėries atvaizdas imtų kalbėti, ir padaryti taip, kad visi, kurie atsisakys garbinti žvėries atvaizdą, būtų nužudyti. 16Jis vertė visus, mažus ir didelius, turtuolius ir vargšus, laisvuosius ir vergus, pasidaryti ženklą ant dešinės rankos arba ant kaktos, 17kad nė vienas negalėtų nei pirkti, nei parduoti, jei neturės to ženklą ar žvėries vardo, ar jo vardo skaičiaus. 18Čia slypi išmintis!

Apreiškimas Jonui

Kas turi išmanymą, teapskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai žmogaus skaičius; jo skaičius yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.

14Ir aš išvydau: štai Avinėlis, bestovįs ant Siono kalno, o su Juo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, turintys Jo Tėvo vardą, įrašytą savo kaktose. **2**Aš išgirdau iš dangaus garsą, tarsi daugybės vandenių šniokštimą ir tarsi galingo griaustinio dundėjimą. Garsas, kurį girdėjau, buvo tarytum arfininkų, skambinančių savo arfomis. **3**Jie giedojo naują giesmę priešais sostą, keturias būtybes ir vyresniusius, ir niekas negalėjo išmolti tos giesmės, išskyrus tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, atpirktus iš žemės. **4**Tai tie, kurie nesusitėpė su moterimis, nes jie mergelės. Tai tie, kurie lydi Avinėlių, kur tik Jis eina. Jie yra atpirkti iš žmonių, pirmieji vaisiai Dievui ir Avinėliui. **5**Jų lūpose nerasta apgaulės; jie be dėmės prieš Dievo sostą. **6**Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį dangaus viduriu, turintį amžinąją Evangeliją, kad ją paskelbtų žemės gyventojams, kiekvienai giminei, genčiai, kalbai ir tautai. **7**Jis šaukė galingu balsu: “Bijokite Dievo ir atiduokite Jam šlovę, nes atėjo Jo teismo valanda; šlovinkite Tą, kuris sutvėrė dangų ir žemę, jūrą ir vandens šaltinius!” **8**Paskui jį skrido antras angelas, kuris šaukė: “Krito, krito Babelė, didis miestas, kuris savo paleistuvystės įniršio vynu nugirdė visas tautas!” **9**Ir trečias angelas lydėjo juos, šaukdamas skardžiu balsu: “Kas garbina žvėrį ir jo atvaizdą bei priima ant savo kaktos ar rankos ženklą, **10**tas gers Dievo įniršio vynu, įpilto ir neatmiešto Jo rūstybės taurėje, ir bus kankinamas ugnimi ir siera šventųjų angelų ir Avinėlio akivaizdoje. **11**Jų kankinimo dūmai kils per amžių amžius, ir jie neturės atilsio nei dieną, nei naktį, kurie garbina žvėrį bei jo atvaizdą ir ima jo vardo ženklą”. **12**Čia pasirodo šventųjų ištvėrmė, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo. **13**Ir aš išgirdau iš dangaus balsą, kuris man sakė: “Rašyk: ‘Nuo šiol palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje. Taip, sako Dvasia, kad atilsėtų nuo savo vargų; ir jų darbai seka juos’ ”. **14**Ir aš regėjau: štai baltas debesis, o ant debesies sėdėjo panašus į Žmogaus Sūnų. Ant galvos Jis turėjo aukso vainiką, o rankoje aštrų pjautuvą. **15**Iš šventyklos išėjo dar vienas angelas, kuris šaukė galingu balsu sėdinčiam ant debesies: “Paleisk darban savo pjautuvą ir pjauk; atėjo Tau valanda pjauti, nes žemės derlius prinoko”. **16**Tuomet sėdintysis ant debesies nusviedė savo pjautuvą žemėn, ir žemės derlius buvo nupjautas.

17Dar kitas angelas išėjo iš dangaus šventyklos, taip pat turintis aštrų pjautuvą. **18**Ir dar vienas angelas išėjo nuo aukuro, turintis valdžią ugniai. Jis stipriu balsu sušuko turinčiajam aštrų pjautuvą: “Paleisk darban savo aštrų pjautuvą ir nurink žemės vynmedžio kekes, nes uogos jau prinoko”. **19**Tada angelas numetė savo pjautuvą žemėn, nuskynė žemės vynmedį ir supylė vynuoges į didįjį Dievo rūstybės spaustuva. **20**Spaustuvas buvo minamas už miesto, ir išsiveržė iš spaustuvo kraujas, pakildamas arkliams iki žąslų tūkstančio šešių šimtų stadijų atstumu.

15Ir aš pamačiau danguje dar vieną didį ir įspūdingą ženklą: septynis angelus, turinčius septynias paskutines negandas, nes jomis išsibaigia Dievo rūstybė. **2**Aš išvydau tarsi stiklo jūrą, sumaišytą su ugnimi, ir nugalėjusiuosius žvėrį, jo atvaizdą, jo ženklą ir jo vardo skaičių, stovinčius su Dievo arfomis ant stiklo jūros. **3**Jie giedojo Dievo tarno Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę: “Didingi ir nuostabūs Tavo darbai, Iouo, visagali Dieve! Teisingi ir tikri Tavo keliai, šventųjų Karaliau! **4**Kas gi nesibijotų Tave, Iouo, ir nešlovintų Tavojo vardo?! Juk Tu vienas šventas! Visos tautos ateis ir pagarbins Tave, nes apreikšti Tavo teisūs sprendimai”. **5**Paskui aš regėjau: štai atsidarė Liudijimo palapinės šventykla danguje, **6**ir išėjo iš šventyklos septyni angelai, turintys septynias negandas. Jie buvo apsilikę tyra, spindinčia drobe ir persijuosę per krūtines aukso juostomis. **7**Viena iš keturių būtybių padavė septyniems angelams septynis aukso dubenis, pilnus Gyvenančiojo per amžių amžius Dievo rūstybės. **8**Šventykla prisipildė dūmų nuo Dievo šlovės ir galybės, ir niekas negalėjo įeiti šventyklon, kol nesibaigs septynių angelų septynios negandos.

16Ir išgirdau iš šventyklos galingą balsą, sakantį septyniems angelams: “Eikite ir išpilkite septynis Dievo rūstybės dubenis žemėn!” **2**Ir nuėjo pirmasis, ir išliejo savo dubenį žemėn. Ir apniko piktos ir skaudžios votys žmones, turinčius žvėries ženklą ir garbinančius jo atvaizdą. **3**Antrasis angelas išpylė savo dubenį jūron; jį tapo lyg numirėlio kraujas, ir visi gyviai jūroje išgaišo. **4**Trečiasis angelas išliejo savo dubenį į upes ir vandens šaltinius, ir jie pavirto krauju. **5**Ir išgirdau vandenių angelą sakant: “Teisus Tu, o Viešpatie, kuris esi ir kuris buvai, šventas, kad taip teisi. **6**Nes jie praliejo šventųjų ir pranašų kraują, todėl duodi jiems gerti kraują. Taip! Jie to verti!” **7**Aš dar išgirdau kitą, nuo aukuro sakant: “Taip, visagali

Apriškimas Jonui

Iouo Dieve, tavo nuosprendžiai tikri ir teisingi!”
8Ketvirtasis angelas išpylė savo dubenį saulėn, ir jai buvo duota svilinti žmones ugnimi. 9Žmones degino baisi kaitra, o jie keikė vardą Dievo, kuris turi valdžią šitoms negandoms. Ir jie neatgailavo, kad atiduotų Jam šlovę. 10Penktasis angelas išpylė savo dubenį ant žvėries sosto, ir jo karalystė paskendo tamsoje, o žmonės krimto savo liežuvius iš skausmo. 11Jie piktžodžiavo dangaus Dievui dėl savo skausmų ir vočių, bet neatgailavo dėl savo darbų. 12Šeštasis angelas išliejo savo dubenį į didžiąją Eufrato upę, ir jos vanduo išdžiūvo, kad pasidarytų kelias karaliams iš rytų. 13Tada pamačiau iš slibino nasrų, iš žvėries snukio ir iš netikrojo pranašo burnos išeinant tris netyrašias dvasias, tartum varles. 14O tai yra demonų dvasios, darančios ženklus; jos išeina pas žemės ir viso pasaulio karalius, kad juos suburtų didžiosios visagalio Dievo dienos kovai. 15“Štai Aš ateinu kaip vagis. Palaimintas, kas budi ir saugo savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir jie nematytų jo gėdos!” 16Ir jis subūrė juos į vietovę, kuri hebrajiškai vadinasi Harmagedonas. 17Septintasis angelas išpylė savo dubenį į orą, ir nuskambėjo iš šventyklos, nuo sosto, galingas balsas: “Įvyko!” 18Ir radosi žaibai, griaustiniai, garsai, ir kilo didžiulis žemės drebėjimas, kokio nebuvo, kiek žmogus gyvena žemėje,toks smarkus, toks baises žemės drebėjimas! 19Didysis miestas suskilo į tris dalis, ir tautų miestai sugriuvo. Ir Dievas atsiminė didžiąją Babelę, kad jai duotų savo rūstybės ir įniršio vynu taure. 20Ir pabėgo visos salos, ir nebeliko kalnų. 21Ledo gabalai, talento svorio, krito iš dangaus ant žmonių. Žmonės keikė Dievą dėl ledų negandos, nes siaubinga buvo ši neganda.

17Tuomet atėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, ir prakalbino mane, sakydamas: “Eikš, aš parodysiu tau teismą didžiosios paleistuvės, sėdinčios ant daugybės vandenių. 2Su ja ištvirkavo žemės karaliai, ir jos ištvirkavimo vynu pasigėrė žemės gyventojai”. 3Ir jis Dvasia nunešė mane į dykumą. Ir aš išvydau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudono žvėries, pilno piktžodžiavimo vardu, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų. 4Moteris buvo apsilvikiusi purpuru ir škarlatu, išsipuošusi auksu, brangakmeniais ir perlais. Ji laikė rankoje aukso taure, pilną savo ištvirkavimo šlykštybių ir nešvarumų. 5Ant jos kaktos buvo užrašytas vardas: “Paslaptis, didžioji Babelė, ištvirkėlių ir žemės šlykštybių motina”. 6Mačiau tą moterį,

girtą nuo šventųjų kraujo ir nuo Jėzaus liudytojų kraujo. Ją matydamas, aš stebėte stebėjaisi. 7O angelas man tarė: “Ko stebiesi? Aš tau pasakysiu paslaptį moters ir ją nešančio žvėries, kuris turi septynias galvas ir dešimt ragų”. 8“Žvėris, kurį regėjai, buvo, bet jo nebėra; jis ruošiasi išlipti iš bedugnės, tačiau eina į pražūtį. Žemės gyventojai, kurių vardai nėra įrašyti gyvenimo knygoje nuo pasaulio sutvėrimo, stebėsis, žiūrėdami į žvėrį, kad jis buvo ir jo nebėra, ir jis vėl pasirodys. 9Čia reikia proto, turinčio išmintį! Septynios galvos reiškia septynis kalnus, ant kurių sėdi moteris. 10Taip pat yra septyni karaliai; penki žlugo, vienas tebėra, o vienas dar neatėjo; kai jis ateis, turės trumpam pasilikti. 11O žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra,tai aštuntasis, bet vienas iš septynių, ir jis eina į pražūtį. 12Tie dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet jie gaus valdžią kaip karaliai vienai valandai kartu su žvėrimi. 13Jie turi vieną tikslą ir savo jėgą bei valdžią atiduos žvėriui. 14Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir su juo visi pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji”. 15Angelas toliau man sako: “Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi paleistuvė, yra žmonės, minios, tautos ir kalbos. 16Tie dešimt ragų, kuriuos matei ant žvėriesjie ims nekėsti paleistuvės, apiplėš ją ir paliks ją nuogą, es jos kūną ir ją pačią sudegins ugnyje. 17Nes Dievas įkvėpė jų širdis vykdyti Jo tikslą, vykdyti vieną tikslą,kad jie atiduotų savo karalystę žvėriui, kol išsipildys Dievo žodžiai. 18Ta moteris, kurią regėjai, yra didysis miestas, valdantis žemės karalius”.

18Paskui aš išvydau kitą angelą, nužengiantį iš dangaus ir turintį didžią valdžią. Žemė nušvito nuo jo šlovės. 20jis šaukė galingai, stipriu balsu: “Krito, krito didžioji Babelė! Ji pavirto demonų buveine, visų netyrųjų dvasių pastoge, visų nešvarių ir nekenčiamų paukščių narvu. 3Nuo jos ištvirkimo įniršio vynu buvo girtos visos tautos; žemės karaliai su ja ištvirkavo, o žemės pirkliai pralobo iš jos nežabotos prabangos”. 4Ir aš išgirdau iš dangaus kitą balsą, skelbiantį: “Išeikite iš jos, mano žmonės, kad nedalyvautumėte jos nuodėmėse ir nepatirtumėte jos negandų! 5Nes jos nuodėmės pasiekė dangų, ir Dievas prisiminė jos piktadarystes. 6Atmokėkite jai, kaip ji jums atlygino, ir atiduokite dvigubai pagal jos darbus. Dvigubai sumaišykite taure, kurią ji jums maišė. 7Kiek ji puikavo ir lėbavo, tiek jai paruoškite kentėjimų ir nuliūdimo, nes ji savo širdyje kalba:

Apreiškimas Jonui

‘Aš sėdžiu kaip karalienė, nesu našlė ir liūdesio nematysiu’. 8Todėl vieną dieną ją apniks negandos: mirtis, gedulas, badas, ir ji bus sudeginta ugnyje, nes galingas yra Iouo Dievas, kuris nuteisė ją. 9Jos verks ir raudos žemės karaliai, kurie su ja ištvirkavo bei lėbavo, kai pamatys jos gaisro dūmus. 10Jie stovės iš tolo ir, jos kankinimų išgąsdinti, sakys: ‘Vargas, vargas, didysis miestas! Babelė, galingasis mieste, per vieną valandą įvyko tavo teismas!’ 11Žemės pirkliai verks ir gedės jos, nes niekas jau nebeperks jų atplukdytų prekių: 12aukso, sidabro, brangakmenių, perlų, švelnios drobės, purpuro, šilko, škarlato, jokios kvapios medienos, jokių dramblio kaulo dirbinių, jokių brangmedžio rakandų, nei vario, geležies, marmuro, 13cinamono, kvapių augalų, miros, smilkalų, vyno, aliejaus, smulkių miltų, kviečių, galvijų, avių, arklių, vežimų, žmonių kūnų ir sielų. 14Vaisiai, kurių taip geidė tavo siela, nutolo nuo tavęs; visas puošnumas ir spindesys tau pražuvo, ir niekad jų neberasi. 15Tų daiktų pirkliai, iš jos pralobę, stovės iš tolo, išsigandę jos kankinimų, verks, gedės 16ir sakys: ‘Vargas, vargas didžiajam miestui, vilkėjusiam ploniausia drobe, purpuru, škarlatu, išsipuošusiam auksu, brangakmeniais ir perlais. 17Per vieną valandą niekais virto šitokie turtai! Visi laivų vairininkai, visi pakrančių laivininkai, visi jūreiviai ir visi, kurie jūroje dirbaujasi, iš tolo sustoję 18ir, stebėdami jos gaisro dūmus, šaukė: ‘Kas galėtų lygintis su didžiuoju miestu?’ 19Jie bėrė žemes ant galvų, šaukė, verkė ir aimanavo: ‘Vargas, vargas didžiajam miestui, iš kurio prabangos pralobę, kurie jūroje turėjo laivų. Per vieną valandą jis virto dykyne!’ 20Džiūgauk dėl jo, dangau, ir jūs, šventieji, ir apaštalai, ir pranašai, nes dėl jūsų Dievas nubaudė jį teismu!’ 21Tuomet vienas galingas angelas iškelė akmenį, tarsi didelį girnakmenį, ir sviedė jį į jūrą, sakydamas: ‘Tokiu smarkumu bus nublokštas didysis Babelės miestas, ir jo nebebus galima rasti. 22Nebesigirdės daugiau tavyje arfininkų, giesmininkų, vamzdininkų, trimitininkų balsų. Niekas neberas tavyje nė vieno jokio meno kūrėjo, ir nebesigirdės tavyje malūno dūzgimo. 23Tavyje nebešvies žiburio spindulys, niekas nebegirdės jaunikio ir nuotakos balso. Nes tavo pirkliai buvo tapę žemės didžiūnais, nes tavo burtais buvo suvedžiotos visos tautos 24ir tavyje buvo rastas pranašų ir šventųjų ir visų žemėje nužudytųjų kraujas’.

19Paskui aš girdėjau danguje galingą didžiulės minios balsą, skelbiantį: ‘Aleliuja! Išgelbėjimas,

galybė, šlovė ir garbė priklauso Viešpačiui, mūsų Dievui, 2nes tikri ir teisingi Jo teismai! Jis nuteisė didžiąją paleistuvę, kuri suteršė žemę savo ištvirkavimu; Jis atkeršijo už savo tarnų kraują, pralieta jos rankomis’. 3Ir dar kartą jie skelbė: ‘Aleliuja! Jos dūmai rūks per amžių amžius!’ 4Dvidešimt keturi vyresnieji ir keturios būtybės parpuolė ir pagarbino Dievą, sėdintį soste, sakydami: ‘Amen! Aleliuja!’ 5O nuo sosto nuskambėjo balsas: ‘Šlovinkite mūsų Dievą visi Jo tarnai ir tie, kurie bijote Jo: maži ir dideli!’ 6Ir išgirdau gausios minios balsą, lyg daugybės vandenių šniokštimą ar galingų griauštinių dundėjimą, sakantį: ‘Aleliuja! Užviešpatavo Iouo Dievas, Visagalis. 7Džiūgaukime ir linksminkimės, ir duokime Jam šlovę! Nes atėjo Avinėlio vestuvės ir Jo nuotaka pasiruošė’. 8Jai buvo duota apsirengti spindinčia, tyra drobe, o ta drobėtai šventųjų teisūs darbai. 9Ir angelas sako man ‘Rašyk: ‘Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių pokylį’’. Jis pridūrė: ‘Šie žodžiai yra tikri Dievo žodžiai!’ 10Aš puoliau jam po kojų, norėdamas jį pagarbinti, bet jis pasakė: ‘Žiūrėk, kad to nedarytum! Aš esu tarnas, kaip tu ir broliai, kurie turi Jėzaus liudijimą. Dievą garbink! Nes Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia’. 11Ir aš išvydau atvirą dangų, ir štai pasirodė baltas žirgas. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Ištikimasis ir Teisusis; Jis teisingai teisia ir kovoja. 12Jo akys švietė kaip ugnies liepsna, o ant Jo galvos daug diademų ir įrašytas vardas, kurio niekas nežino, tik Jis pats. 13Jis apsirengęs kraujyje pamirkytu drabužiu ir Jo vardasDievo žodis. 14Paskui Jį sekė dangaus kariaunos pulkai ant baltų žirgų, apsilvėję tyros baltos drobės drabužiais. 15Iš Jo burnos ėjo aštrus dviašmenis kalavijas, kuriuo Jis ištiks tautas. Jis valdys jas geležine lazda. Jis mina visagalio Dievo įniršio ir rūstybės vyno spaustuvą. 16Ant Jo drabužio ir ant strėnų užrašytas vardas: ‘Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats’. 17Aš regėjau angelą, stovintį saulėje. Jis garsiai šaukė, kviesdamas visus paukščius, skrendančius dangaus viduriu: ‘Skriskite šen, į didžiojo Dievo pokylį, 18ir leskite kūnus karalių, karo vadų, galiūnų, žirgų, raitelių, visų laisvųjų ir vergų, mažų ir didelių!’ 19Ir išvydau žvėrį ir žemės karalius bei jų kariuomenes, susirinkusias kovoti su sėdinčiuoju ant žirgo ir Jo kariuomene. 20Žvėris buvo sugautas, o kartu su juo netikrasis pranašas, jo akyse daręs ženklus ir jais klaidinęs žmones, kurie buvo priėmę žvėries ženklą ir garbino jo atvaizdą. Jiedu gyvi buvo įmesti į ugnies ežerą, degantį siera. 21O visi kiti buvo užmušti kalaviju,

Apriškimas Jonui

einančiu iš raitelio burnos. Ir visi paukščiai prisilėsė jų lavonų.

20Ir išvydau angelą, nužengiantį iš dangaus, laikantį rankoje bedugnės raktą ir didžiulę grandinę. **2**Jis nutvėrė slibinąseną gyvatę, kuri yra Velnias ir Šėtonas, surišo ją tūkstančiui metų **3**ir įmetė į bedungę, užrakino ją ir iš viršaus užantspaudavo, kad nebegalėtų daugiau suvedžioti tautų, kol pasibaigs tūkstantis metų. Po to jis turės būti atrištas trumpam laikui. **4**Aš pamačiau sostus ir juose sėdinčiuosius, kuriems buvo pavesta teisti. Taip pat regėjau sielas tų, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir dėl Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries, nei jo atvaizdo, ir neėmė ženklų sau ant kaktos ar rankos. Jie atgijo ir viešpatavo su Kristumi tūkstantį metų. **5**O visi kiti mirusieji neatgijo, iki pasibaigiant tūkstančiui metų. Šis yra pirmasis prisikėlimas. **6**Palaimintas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prisikėlime. Šitiems antroji mirtis neturi galios; jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir valdys su Juo tūkstantį metų. **7**Kai pasibaigs tūkstantis metų, šėtonas bus išleistas iš savo kalėjimo **8**ir išeis suvedžioti tautų, gyvenančių keturiuose žemės kampuose, Gogo ir Magogo, ir surinkti jų kovai. Jų skaičius kaip pajūrio smiltys. **9**Jie išėjo ant žemės platumos ir apsupo šventųjų stovyklą ir mylimąjį miestą. Ir nužengė ugnis iš dangaus nuo Dievo ir juos prarijo, **10**o jų suvedžiotojas velnias buvo įmestas į ugnies ir sieros ežerą, kur jau yra žvėris ir netikrasis pranašas. Jie bus kankinami dieną ir naktį per amžių amžius. **11**Paskui mačiau didelį baltą sostą ir jame sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo žemė ir dangus, ir nebeliko jiems vietos. **12**Ir mačiau mirusius, didelius ir mažus, stovinčius priešais Dievą. Buvo atskleistos knygos. Ir buvo atversta dar viena, būtent gyvenimo knyga. Mirusieji buvo teisiami iš užrašų knygoje pagal jų darbus. **13**Jūra atidavė savo mirusiuosius, o mirtis ir pragaras atidavė savuosius. Ir kiekvienas buvo teisiamas pagal savo darbus. **14**Mirtis ir pragaras buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai yra antroji mirtis. **15**Kas tik nebuvo rastas įrašytas gyvenimo knygoje, buvo įmestas į ugnies ežerą.

21Ir aš pamačiau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo ir jūros daugiau nebebuvo. **2**Ir aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo; ji buvo pasiruošusi kaip nuotaka, pasiruošusi savo sužadėtinui. **3**Ir išgirdau galingą

balsą, skambantį iš dangaus: “Štai Dievo buveinė tarp žmonių. Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus Jo tauta, ir pats Dievas, jų Dievas, bus su jais. **4**Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; nebebus daugiau mirties, nei liūdesio, nei dejonės, nei skausmo daugiau nebebus, nes kas buvo pirmiau-praėjo”. **5**Ir sėdintysis soste tarė: “Štai Aš visa darau nauja!” Jis pasakė man “Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi ir tikri”. **6**Ir Jis man pasakė: “Įvyko! Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Trokštančiam Aš duosiu dovanai gerti iš gyvenimo vandens šaltinio. **7**Nugalėtojas pavaldės viską, ir Aš būsiu jo Dievas, o jis bus mano sūnus. **8**Bet bailiams, netikintiems, nešvankeliams, žudikams, ištvirkeliams, burtininkams, stabmeldžiams ir visiems melagiams skirta dalis ežere, kuris dega ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis”. **9**Tada prie manęs priėjo vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų, ir pasakė man “Eikš, aš tau parodysiu nuotaką, Avinėlio sužadėtinę”. **10**Ir jis nunešė mane dvasioje ant didelio ir aukšto kalno, ir parodė man miestą, šventąją Jeruzalę, nusileidžiančią iš dangaus nuo Dievo, **11**žėrinčią Dievo šlove. Jos švytėjimas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio akmens, tviskančio kaip krištolas. **12**Ji apjuosta didele ir aukšta siena su dvylika vartų, o ant vartų dvylika angelų ir užrašyti dvylikos Izraelio giminių vardai. **13**Nuo rytų pusės treji vartai, nuo šiaurės treji vartai, nuo pietų treji vartai ir nuo vakarų treji vartai. **14**Miesto sienos turi dvylika pamatų, ant kurių dvylikos Avinėlio apaštalų vardai. **15**Kalbantysis su manimi turėjo matąauksinę nendrę išmatuoti miestui, jo vartams ir sienoms. **16**Miestas išdėstytas keturkampiu: jo ilgis ir plotis lygūs. Jis išmatavo miestą nendre ir rado dvylika tūkstančių stadijų. Jo ilgis, plotis ir aukštis lygūs. **17**Jis išmatavo jo sienas ir rado šimtą keturiasdešimt keturias uolektis žmonių mastu, tiek pat ir angelo mastu. **18**Jo sienos sukrautos iš jaspio, o pats miestas iš gryno aukso, panašaus į vaškų stiklą. **19**Miesto sienų pamatai papuošti visokiais brangakmeniais. Pirmas pamatas yra jaspio, antras safyro, trečias chalcedono, ketvirtas smaragdo, **20**penktas sardonikso, šeštas sardžio, septintas chrizolito, aštuntas berilio, devintas topazo, dešimtas chrizoprazo, vienuoliktas hiacinto, dvyliktas ametisto. **21**Dvylika vartų-dvylika perlų, kiekvieni vartai iš vieno perlo. Ir miesto gatvėsgrynas auksas, tarsi vaiskus stiklas. **22**Bet jame nemačiau šventyklos, nes Iouo, visagalio Dievas, ir Avinėlis yra jo šventykla.

Apraiškimas Jonui

23Miestui apšviesti nereikia nei saulės, nei mėnulio, nes jame šviečia Dievo šlovė ir jo žiburys yra Avinėlis. 24Ir išgelbėtos tautos vaikščios jo šviesoje, ir žemės karaliai atsineš į jį savo šlovę ir garbę. 25Jo vartai nebus uždaromi dieną, nes tenai nebus nakties, 26ir į jį bus atnešta tautų šlovė ir garbė. 27Ir ten niekad nepateks, kas netyra, joks nešvankėlis ar melagis, o tiksliai tie, kurie įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje.

22Jis parodė man tyrą gyvenimo vandens upę, tvaskančią tarsi krištolas, ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto. 2Viduryje miesto gatvės, abejuose upės pusėse, augo gyvenimo medis, duodantis dvylika derlių, kiekvieną mėnesį vedantis vaisių, o to medžio lapaitautoms gydyti. 3Ir nebus daugiau jokio prakeikimo. Mieste stovės Dievo ir Avinėlio sostas, ir Jo tarnai tarnaus Jam. 4Jie regės Jo veidą, ir jų kaktose bus Jo vardas. 5Ten nebus nakties, jiems nereikės nei žiburio, nei saulės šviesos, nes Iouo Dievas jiems švies, ir jie viešpataus per amžių amžius. 6Tuomet jis man pasakė: “Šie žodžiai patikimi ir tikri. Iouo, šventų pranašų Dievas, atsiuntė savo angelą parodyti savo tarnams, kas turi įvykti netrukus”. 7“Štai Aš veikiai ateinu! Palaimintas, kas laikosi šios knygos pranašystės žodžių!” 8Aš, Jonas, visa tai mačiau ir girdėjau. Išgirdęs ir pamatęs, puoliau po kojų angelui, kuris man visa tai parodė, norėdamas jį pagarbinti. 9Bet jis man pasakė: “Žiūrėk, kad to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas, kaip tu ir tavo

broliai pranašai, ir visi, kurie laikosi šios knygos žodžių. Dievą garbink!” 10Jis sako man: “Neužantspauduok pranašišku šios knygos žodžių, nes laikas trumpas. 11Neteisisis toliau tesielgia neteisiai, kas susitepęs, ir toliau tebūna susitepęs, teisysis toliau tevykdo teismą, ir šventasis dar tepašventėja”. 12“Štai Aš veikiai ateinu, ir mano atlygis su manimi, kad kiekvienam atlyginčiau pagal jo darbus. 13Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga, Pirmasis ir Paskutinysis”. 14“Palaiminti, kurie vykdo Jo įsakymus, kad įgytų teisę į gyvenimo medį ir galėtų įžengti pro vartus į miestą. 15O lauke lieka šunys, burtininkai, ištvirkėliai, žudikai, stabmeldžiai ir visi, kurie mėgsta melą ir jį daro”. 16“Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą jums tai paliudyti apie bažnyčias. Aš esu Dovydo šaknis ir palikuonis, žėrinti aušrinė žvaigždė!” 17Ir Dvasia, ir sužadėtinė kviečia: “Ateik!” Ir kas girdi, teatsiliepia: “Ateik!” Ir kas trokšta, teateina, ir kas nori, tesisemia dovanai gyvenimo vandens. 18Aš sakau kiekvienam, kuris girdi šios knygos pranašystės žodžius: “Jeigu kas prie jų ką pridės-Dievas jam pridės aprašytų šioje knygoje negandų. 19Ir jeigu kas atims ką nors nuo šios pranašystės knygos žodžių Dievas atims jo dalį iš gyvenimo knygos ir šventojo miesto, kurie aprašyti šioje knygoje”. 20Tas, kuris šitai liudija, sako: “Taip, Aš veikiai ateinu!” Amen. Taip, ateik, Viešpatie Jėzau! 21Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė su jumis visais! Amen!